

Доста болградци се прѣхвърлиха пакъ въ България слѣдъ освободението и заемаха видни служби, като банкови чиновници, администратори, учители и военни.

Д-ръ Селимински е билъ на нѣколко пжти окръженъ лѣкаръ въ Болградъ, прѣдседателствувалъ е раздаването наградитѣ на мѣстнитѣ гимназисти, отъ които мнозина сж били отъ самия Сливенъ, а самъ *Д-ръ Мирковичъ* е билъ директоръ на тамошната гимназия.

Въ Сливенъ и до днесъ има фамилия *Болградлиев*, Селата около Болградъ, на брой 80, заселени съ българи, прѣселенци отъ 1830 г., сж голѣми и богати. Всички тѣ си пазятъ нарѣчието, традициитѣ и носията.¹⁾

Тѣзи отъ прѣселенцитѣ изъ Сливенъ и Сливенско въ Бесарабия, които се връщатъ назадъ подъ Балкана, сторили това най-вече прѣзъ 1833—1835 г. *Клаусъ* отдава това на голѣмия неурожай прѣзъ тия години въ Бесарабия.

Слѣдъ 1856 г., когато Бесарабия се отнема отъ Русия, много колонисти заминали къмъ вжтрѣшността на южна Русия.

Прѣзъ 1862 г., ромънското правителство рѣшава да рекрутира войници между българскитѣ колонисти въ Бесарабия. Българитѣ обаче се възбунтуватъ и около 5—6000 сѣмейства се изселватъ отъ тамъ и заминаватъ за Кримскитѣ полета.²⁾ Споредъ *Клаусъ*, изселването между „задунайскіе преселенци“ почва въ 1861 г. и продължавало прѣзъ слѣднитѣ години. Повечето се настанили въ *Бердянския* и *Мелитополския* уѣзди, Таврическа губерния.

Прѣзъ 1874 г. ромжнската камара изработва новъ не-поносимъ законъ за колониститѣ въ Бесарабия. По тоя случай много български депутации сж ходили съ просби въ Букурещъ.³⁾

Положението на колониститѣ въ руска Бесарабия прѣзъ 1874 и 1875 г. е било доста тежко. 1000 души отъ тѣхъ сж били пратени въ Кавказъ, дѣто и погиватъ.⁴⁾

Както се каза и по-рано, селенитѣ отъ юго-източна България сж основали нови села въ Бесарабия съ сжщитѣ имена на старитѣ си огнища, като *Копаранъ*, *Пандаклий*,

¹⁾ (ср. отличнитѣ данни въ „Записки Бесараб. областного статист. комитета“. Кишневъ, 1864 г. и приложението имъ, I и II (1867), подъ редакцията на Егунова и сътрудничеството на бившия сливенски префектъ Ив. С. Ивановъ. Подобни се намиратъ въ *Титеровъ* (Бълг. въ Бесараб., 1905) и въ *Замѣтки на Н. С. Иванова*, Одеса, 1862, стр. 1—10.

²⁾ Това по устнитѣ свѣдения на *Радионовъ*, огъ Болградъ, по баща отъ Ямболъ.

³⁾ Ср. Вѣстникъ „Знаме“, 1875, бр. 9

⁴⁾ *ibid.*